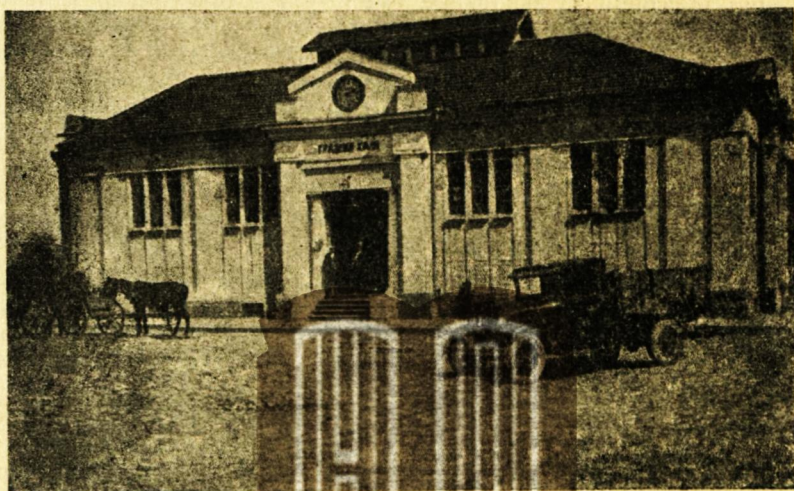

питание на множество мѣстни граждани, и е имала залога за икономическото благосъстояние на града и поминѣка му — имала е и лоши страни, една отъ които е била, че така нареченото мѣсто на залханата гропа по цѣли дни и седмици е разнасяла понѣкога смрадѣта отъ разложеното месо изъ цѣлия градъ.

Фиг. 9. Модернитѣ градски хали.

Гропата се получавала отъ остатѣцитѣ на варенитѣ вече строшени кости и необраното по тѣхъ месо, които сж били варени, за да се извади лойта отъ тѣхъ, следъ което сж били хвърляни въ единъ басейнъ съ студена вода, за да исплува на поврѣхността му и последната капка лой. Когато се събере докрай всичко отъ поврѣхността, остатѣцитѣ ѝ се пущали да изтекатъ въ близкото ручейче. Ако е имало дъждъ, то пороягъ отнисалъ всичко и най-главна ужасната смрадъ, но ако се случило сухо време, то тази смрадъ се разнасяла изъ града. Понеже тия остатѣци на 30—40, а често пѣти и повече, говеда, то е имало достатѣчно лакома гостба за кучетата отъ близкитѣ села. Поканени отъ вонята тѣзи кучета сж се стичали масово на лакома гошавка, но тогава сжщо е наставало времето, когато много отъ тѣхъ, които имали по-красиви кожи, трѣбвало да се простятъ съ живота си.

Горно Орѣховчани, а особено гор. орѣховчанки, когато искали да обидятъ нѣкоя своя съперница, употребявали прекора „Гропа,“ което се смѣта за синонимъ на нѣщо доста обидно.

Както казахме, поминѣктъ на населението въ су-